

det er tilfældet. Det kunne være noget med størrelsen, det kunne være noget med den måde, tingene er tilrettelagt på og sådan noget, for det er jo forskelligt, hvordan forholdene er bygget op på de forskellige universiteter.

Vi er modstandere af hele grundtanken i forslaget, som er en fravælgelse af demokrati, og vi mener ikke, at påstanden om, at det ud fra nogle effektiviseringssynspunkter er bedre, at der er tale om en udpeget ledelse frem for en valgt ledelse. Den nuværende struktur hindrer jo heller ikke universiteterne – selv om de har en valgt ledelse – i alligevel at ansætte mennesker til at administrere, som det jo sker, og det er sådan set det, det drejer sig om: Den valgte leder skal naturligvis ikke være administrator. Lederen skal være leder for en række funktioner, men ikke alle funktioner, for ledelsen af dem delegerer han eller hun ud til nogle andre mennesker.

Ud fra de betragtninger afviser vi altså forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Beslutningsforslaget fra Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Frihed 2000 går ud på, at der skal skabes incitamentet til og eventuelt fremsættes lovforslag om, at man på de videregående uddannelsesinstitutioner får igangsat forsøg med en ny ledelsesstruktur. Disse forsøg skal være friuniversitetsforsøg efter følgende retningslinjer:

1. Udviklingskontrakten mellem universitetet og Forskningsministeriet skal fastlægge de aftalte betingelser for forsøget, herunder tidspunktet for, hvornår forsøget skal evalueres.
2. Universiteterne skal ledes af en bestyrelse, bestående af et eksternt udpeget flertal og et mindretal, der er valgt blandt universitetsforskere og studerende.
3. Bestyrelsens formand skal være ekstern og udpeges af forskningsministeren, der ligeledes udpeger medlemmer af bestyrelsen og dens suppleanter efter indstilling fra formanden.
4. Rektor skal ansættes af bestyrelsen, og rektor ansætter prorektor og dekaner efter opslag, mens institut- og studieledere vælges demokratisk blandt ansatte og studerende.

Hensigten med forslaget er at gøre universiteterne mere dynamiske, omstillingsvillige og bedre i stand til at prioritere, hvilket den eksisterende ledelsesstruktur ikke altid er i stand til, og Dansk Folkeparti kan anbefale forslaget til vedtagelse.

Susanne Clemensen (CD):

I sidste folketingsår behandlede vi netop et lovforslag, fremsat af den daværende forskningsminister, om ændring af universitetsloven, og dette forslag blev endeligt vedtaget den 27. maj i år. Gennem udviklingskontrakter mellem universiteterne, Forskningsministeriet og Undervisningsministeriet blev der bedre muligheder for at afprøve og udvikle forskellige samarbejds-, styrings- og ledelsesformer.

I CD mener vi sådan set, at udviklingskontrakterne kan føre noget positivt med sig. Men det er klart, at det afhænger meget af, hvordan udviklingskontrakterne bliver håndteret af parterne, dvs. universiteterne på den ene side og Forskningsministeriet og Undervisningsministeriet på den anden side. Det ville jo være ærgerligt, hvis den eneste udvikling blot var en masse fine ord på et stykke papir, uden at der blev fulgt op på indholdet af udviklingskontrakterne.

I forbindelse med den debat, vi havde sidste folketingsår, efterlyste vi også økonomisk incitament på universiteterne til at gå positivt ind i arbejdet vedrørende udformning af udviklingskontrakterne. En økonomisk belønning til de universiteter, der rent faktisk lever op til kontraktens indhold og kvalitet, mener vi fortsat er den bedste måde at sikre universiteternes engagement på, især her i opstartfasen, hvor udviklingskontrakter jo er noget relativt nyt.

Som sagt vedtog vi altså her i Folketinget for kort tid siden en ændring af universitetsloven med henblik på gennem udviklingskontrakter at styrke udviklingen af nye samarbejds-, styrings- og ledelsesformer, og det var et forslag, som hverken Venstre, De Konservative eller Dansk Folkeparti i sidste ende havde så meget imod, at man ikke kunne stemme for det ved tredjebehandlingen. Vi skylder denne ændring af universitetsloven, at universiteterne får tid til at afprøve og udvikle den, inden vi her i Folketinget stiller nye og måske velbegrundede mere bastante krav til universiteterne om én bestemt ledelsesmodel.

Noget helt andet er, at jeg ikke er så sikker på, at de problemer, universiteterne har med på en ansvarlig måde at leve op til de demokratisk fastlagte rammer og opgaver, nødvendigvis vil blive løst gennem en mere virksomhedspræget ledelse. Hvis demokratiet på universiteterne fungerer – hvad jeg bestemt ikke føler mig sikker på at det gør alle steder – har jeg som uddannelses- og forskningsordfører for CD ikke